

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה ה.

מסורת הש"ס

(א) חגיגה ח: מנחות טה:
 ע"ש. (ב) חגיגה ח: א.
 (ג) שם: ע"ש מנחות טז.
 ע"ש. (ד) קדושין ה: פטוה
 יט: בית ח: ובהם טז. טז:
 מנחות טז: חולין כב. א.
 (ה) ובהם טז: א. (ו) שם:
 (ז) צ"ל דכתיב. (ח) ויהי
 כ"ג. (ט) צ"ל דכתיב.

תורה אור השלם

1. ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר ה'
אלהיך בו ופנית בבקר
והלכת לאחריה;
דברים טו ז

2. ונעשית חג שמחות ליה
אלהיך שמת נדבית ידך
אשר תחן כאשר יצרתי
ה' אליהיך; דברים טו י

מוסף רש"י

[illegible]

טען לינה. ליל חולו של מועד: **ופנים בכרך.** צ״ש לא קאמר קאל שפיר הוא ויס שחינו לירלחת בשוה: **ות״ק ורבי שמעון.** דרש׳ ליה הא קרא לבל תאחר. דלית בר לעזר צר׳ שמעון לא קשיא מידי דלחיו ית״ל כל תאחר מתא שחינו לחייהו יאמר ליה חג המנוח ומת השבוע׳ קארישא לתשלומין: **מנה ימים׳ שנא׳** (ומהדר יא) עד חדש ימים: **וקדש חדש.** קרבנות מה חדש קדשו אחד ממזוין ציוס רשע חדש הוא מקריבן וזמן הוקבע לכל אחד מן הימים שזאל מנהג על ידס: **אף עזרס.** הבאת קרבנותיה בחדש ממזוין וזכר היא נתינת מעד עי שצועים שנאמר (ויקרא טז) שבע שבתות שמימות תהינה: **אימא חד יומא.** דכתיב תקפירו חמשים יום (סס): **ופסח בר מיקרב ברגלים הוא.** קרבנא ליה חגא לעיל צבל תאחר דלש רגלים ויהי אית יטול לקהירא אלל צ״ד צירן: **שמי פסח.** בשלל קרב צומנו שאזר ונמספר בלחור הוא נעשה שלמים כדנפקא לה כפסחים (דף טז) וחזון שלמים חס אחרת ג׳ רגלים עזר: **פסח**

מה חג המצות *טעון לינה אף חג הסוכות
טעון לינה והתם מגלן דכתיב י'פנית בבקר
והלכת לאהליך ות"ק ורבי שמעון (בן אלעזר)
תשלומין לעצרת מנא להו נפקא להו מדרתי
רבה בר שמואל דתני ⁶רבה בר שמואל
אמר תורה צמנה ימים וקדש חדש מנה
ימים וקדש עצרת מה חדש למנויו א
עצרת למנויו אימא עצרת חדש וימא אמר
רבא ⁷אטו עצרת יומי מנינן שבועי לא
מנינן והאמר מר ⁸מצוה למימני יומי ומצוה
למימני שבועי ועוד ²חג שבועות כתיב ופסח
בר מיקרב ברגלים הוא ⁹פסח וימנא קביעא
ליה אי אקריבא אקריבא ואי לא אקריבא
אידיחי ליה אמר רב חסדא פסח ¹⁰כדי נסבה
רב ששת אמר ¹¹מאי פסח שלמי פסח אי הכי
היינו שלמים תנא שלמים הבאין מוחמת פסח
סלקא דעתך אמינא ¹²יהואיל ומוחת פסח קאתו
כפסח

[illegible]

ופסתי בנקרד הנכונה נהגתי
 לרבות עופות ומנהג יין ולבנות ועלם ד' (ה' וסס) ובספירי מפרש
 (ז' וסס) ובפרק מי שהיה טמא (פסחים ד' לה' וסס) ובספירי מפרש
 מיימי קרבן כיום שבה לירושלים כגון דשלה שלמיו מתחמול דנאלקין
 ת כל מיני שמחות לשמחה ואמרינן ב' אלו דברים (פסחים ד' ע"א)
 כל כשלל א"ר הראשון להיות נצבת מאחר דבניין וצורה נצבת
 ענין ליה א"ר (סוויטק) הלא דמיתא בשאין עמיהם אצל י'
 (ז' וסס) משמע קאם שטעין ליה ו' ימי פסח שכולם חשויין כלילה
 כל הרגל ואמרינן בגמרא מ"ט דר' טרפון א"ר יתכן דלמחר קרא
 קיימא חזי דפריך עלה וזי אין פגול ברגל וזי אין נותר ברגל מ"מ
 ולביתו ויחא דשמיני עשרת ודשמיני עשרת דשטעין ליה פ' לולב
 נ' לאטריך היקשא דאי מופנית הוא אמינא לילה אחת ואחיא היקשא
 א' כהן המזול ויחא נמי הא דקאמר פ' לולב ועברה (ז' וסס)
 מנה ימים וקדש עצרת. פ' האל גוונא אמרינן במנחות פרק נה
 ילף לה ר' יבום מהא דלמחר מוכר מנה ימים וקדש דהש מנה
 ואינו ניכר הכותב לציטוט חשבוני ניכר מאימתי התחיל למנות דהיינו
 יום ניכר להם יום קבוע שיחילו למנות זו דהיינו כיום ששה עשר
 שם היכר יום קבוע דפעמים שמחילין למנות ז"ו פעמים ז"ו
 דהש שמקוץ לביאטו לא דהש ימי יחיה דהש דמחר דמיר
 אף עשרת דריש שיהא ניכר ידוע לעולם וזמן קרובות חשבוני לביאטו
 הגדולה נחמשה למחר ובשראזה כסיון כחותה שיעור ידעו שלמחר
 המנו עיינסם בשנים עשר כסיון וה"ר משולם גרים האל והסם מנה
 (ז' וסס) מדמכיר עד דהש ימים ימים אחיה מונה להחדשים אלא שעות
 וקדש סודין י' הוא דהש נכר אחיה מונה האל עומר בלפס
 עין לביאטו התחלת חשבוני ניכר שלעולם מתחילים למנות למחרת
 מתחילים למנות למחרת יום קבוע שזה יהיה למחרת י"ט ראשון
 מים לפני כהן א"ר שצין האדוקים מורים שרגמורה תורה
 אשכחן (לפני ד' וסס) דדרשין עולת השם בחדשו אמרה בורה דהש
 מביאליס כדמתיא פ"ק דמגילת תענית והסם במנחות מיימי לה מ"מ
 וזי לא מודו בה מה תשובה היא זו אכל אין למחוק בשביל כן
 וקין (ד' וסס) מידוס אחד בחדש חשוש דש שלשים יום בשנה חשויין
 עשרת דהש יומא חזי קא משני אטו עשרת יום מניין שצוה לא
 מנין מועט ימי ומי עשרת יומא דהש יומא דהש חשויין מועט תפשת
 וקין יליף שמקדשין דהש למנויי להבאח קרבנותיו כדפירש בקונטרס
 מארינן עשרת לכל מטייה עוד י"ל מה דהש סמוך לביאטו ניכר
 מקדשין דהש אף עשרת סמוך לביאטו ניכר ע"י חשבוני השוה י'
 אנה ניכרת שלפעמים י' יומא: **וא'** לא אקריבא אדחזי י"ה
 כי נמלא הראשון דקרב שלמים ואותן שלמים אס עבר שלשה
 ושלמי פסח שנאלצים ליום ולילה פירש שם בקונט' חגיגה י"ד
 פסחים פרק אלו דברים (ד' ע"ט וסס) וע"פ דלפן מיתא משמע
 דהש דרריש וזה חג זו חגיגה הפסח במשעונו ובפ' י'
 חזריה הסם כדפירש בקונטרס וזה דהכא ויחא השתא הא דלמחר
 הפסח נאכל ליום ולילה היינו מדמכיר תודת שלמיו ומיחו הסם
 ויה שמו ושלמים האלים מתחת פסח לכל מזולת שלמים הכו
 כל ענייני מותר הפסח דריש הסם מתחתא קראי דהש לעברה
 שמו

עין משפט
גר מצוה

יד א סגן עשן רח:
 חז ב מ"י ס"ח מחל'
 קדוש המדש הלי א
 סגן עשן ט:
 חז ג מ"י ס"ז מחל'
 תמידין הלי ככ סגן
 עשן ר ט"ש"ס א"ח ס"י
 תפט ספ"י א (רב אלפס:
 סף ע"ס דף קסא):
 יד ד מ"י ס"ח מחל' קרבן
 סגן הלי א:

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

(א) ע"י בערוך ערך כדי א"י
שכתב בס"י ר"ח כתוב ופרק
רב הקדמא פיסוק ניבא (ג"ל
דג"ל פסוק ניבא) כלומר
חמור וזכו מנו הבריתא ע"ל
וכן ל"ל בפירוש רש"י שם.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR : 01.80.91.62.91 - Tél.ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com